

Parkerdő természetesen

Májusi számunkban hírt adtunk a közel félmilliárdos uniós támogatásból finanszírozott természetvédelmi projektről, mely a Pilisi Parkerdő és a Duna-Ipoly Nemzeti Park együttműködésével valósult meg. A fővároshoz és agglomerációjához tartozó területeken fokozottan veszélyben vannak a védett objektumok, barlangok, növények, állatok. Elég, ha csak a barlangokra, a pilisi lenre, a Sas-hegyen élő pannonyíkra gondolunk, mint a legismertebbekre. A Pilisszentiván térségében található Szénás-hegycsoport különösen érzékeny terület, hiszen a sziklagyeppek, molyhos tölgyes erdők már listázottak, mint pannon-különlegességek. És akkor még nem beszéltünk a magyar gurgulya vagy az István-király szegfűről. A Szénás-hegycsoport 1995-ben nyerte el az Európa-diploma címet. Erdészeti vonatkozású bemutatón kiemelt szerepet kapott a műanyag csúszda, mely a meredek hegyoldalról való rövid választékú közelítést mutatta be.

Az élőhelyek helyreállítását, őrzését, kutatását és bemutatását az Európai Unió LIFE programja 754 millió forinttal támogatta. A pályázat befejezését követően az erdőgazdálkodó és a természet-

védelmi kezelő ezeknek a feladatoknak a közös ellátására együttműködési megállapodást kötött.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

Boros Ádám (1900–1973)

Breviárium

Szerk: Szabó István L. és Szabó László Gy.
Pannon Egyetem, Georgikon Kar,
Keszthely, 2008.

Számos fotó és ábra, 265 o.

Boros Ádám különleges helyet foglal el a XX. századi magyar botanikusok körében. A *'Breviárium'* a szerkesztők széleskörű szakirodalmi kutatásai és személyes élményeik alapján írt megemlékezések gyűjteménye, amely átfogó képet nyújt a tudós Boros Ádám botanikai tevékenységéről.

Megismerhetjük a magyar florisztika kutatójának életútját és több korabeli beszámolót találunk a kötetben botanikai gyűjtőútjairól. Különös

érdeklődést mutatott a magyar tájakon fellelhető mohák leírásában.

Speciális területe volt a Magyarországon fellelhető mohák kutatása, ez az érdeklődése vezette el Magyarországi barlangjainak florisztikai, bryológiai leírásához. A Magyar Barlangkutató Társaság társelnöke volt 1941-1944 között.

Kiadta a magyarországi mohákra vonatkozó bibliográfiát is 1944-ben.

Egyetemi tanulmányai után a Gyógynövénykísérleti Állomáson kezdett dolgozni, amelynek később igazgatója lett 1945 és 1957 között. Alapítója volt a Tápiai-szelei Agrobotanikai Intézetnek, ahol haláláig tevékenykedett. Tanítványival számos magyarországi terep bejárását és botanikai leírását végezte el. Magángyűjtésből származó herbáriumát nemzeti értékű védett gyűjteményé nyilvánították 1949-ben.

Egyetemi nyilvános rendkívüli tanárrá 1948-ban nevezték ki, biológiai kandidátusi disszertációját „A Duna-Tisza köze növényföldrajza” című munkájával érte el, „Magyarország mohaföldrajza” munkája a biológia tudomány doktora elismerést hozta meg számára 1957-ben.

Az argentiniai Cuyo Nemzeti Egyetem (Mendoza) tiszteletbeli doktori címének átadását (1974) már nem érte meg.

A könyv méltó főhajtás a botanikus halálának 35. évfordulóján és megismerteti az olvasót Boros Ádám életével és tudományos, szakirodalmi munkásságával.

Ajánlható a botanika iránt érdeklődőknek, tudománytörténészeknek és minden olyan szakembernek, aki meg akar ismerkedni a kiváló magyar botanikus, bryológus tudós életútjával.

Dr. Lipták József